

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

61. évfolyam

2018. május 28.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2018/C 182/01	Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i>	1
---------------	--	---

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2018/C 182/02	C-80/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) kontra Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	2
2018/C 182/03	C-81/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación, S.A. kontra Administración General del Estado	3
2018/C 182/04	C-82/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación, S.A. kontra Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	4
2018/C 182/05	C-83/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. kontra Administración General del Estado	6
2018/C 182/06	C-97/18. sz. ügy: A Rechtbank Noord-Nederland (Hollandia) által 2018. február 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Openbaar Ministerie kontra ET	7

2018/C 182/07	C-99/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-475/16. sz., FTI Touristik GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2017. november 30-án hozott ítélete ellen az FTI Touristik GmbH által 2018. február 12-én benyújtott fellebbezés	8
2018/C 182/08	C-130/18. sz. ügy: Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2018. február 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – flightright GmbH kontra Eurowings GmbH	8
2018/C 182/09	C-134/18. sz. ügy: Az Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgium) által 2018. február 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Maria Vester kontra Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)	9
2018/C 182/10	C-143/18. sz. ügy: A Landgericht Bonn (Németország) által 2018. február 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Antonio Romano, Lidia Romano kontra DSL Bank	9
2018/C 182/11	C-160/18. sz. ügy: A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2018. február 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X BV kontra Staatssecretaris van Financiën	10
2018/C 182/12	C-163/18. sz. ügy: A Rechtbank Noord-Nederland (Hollandia) által 2018. március 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – a saját nevében és kiskorú gyermeke, IP törvényes képviselőjeként eljáró HQ, JO kontra Aegean Airlines SA	11
2018/C 182/13	C-179/18. sz. ügy: Az Arbeidsrechtbank Gent (Belgium) által 2018. március 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ronny Rohart kontra Federale Pensioendienst	12
2018/C 182/14	C-180/18. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agrenergy Srl kontra Ministero dello Sviluppo Economico	12
2018/C 182/15	C-184/18. sz. ügy: A Tribunal Central Administrativo Sul (Portugália) által 2018. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Fazenda Pública kontra Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira	13
2018/C 182/16	C-185/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oro Efectivo S. L. kontra Diputación Foral de Bizkaia	13
2018/C 182/17	C-192/18. sz. ügy: 2018. március 15-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság	14
2018/C 182/18	C-201/18. sz. ügy: A cour d'appel de Mons (Belgium) által 2018. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Mydibel SA kontra État belge	15
2018/C 182/19	C-206/18. sz. ügy: 2018. március 23-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság	16
2018/C 182/20	C-221/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-747/15. sz., EDF kontra Bizottság ügyben 2018. január 16-án hozott ítélete ellen az Électricité de France (EDF) által 2018. március 27-én benyújtott fellebbezés	17
2018/C 182/21	C-247/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (ötödik tanács) T-91/16. sz. Olaszország kontra Bizottság ügyben 2018. január 25-én hozott ítélete ellen az Olasz Köztársaság által 2018. április 9-én benyújtott fellebbezés	18

Törvényszék

2018/C 182/22	T-271/10. RENV. sz. ügy: A Törvényszék 2018. április 11-i ítélete – H kontra Tanács („Közös kül- és biztonságpolitika — Az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziójához kirendelt nemzeti szakértő — Átcsoportosítási határozat — Az EUPM misszióvezetőjének a kirendelt nemzeti szakértő átcsoportosításáról való határozathozatalra vonatkozó hatásköre — Hatáskörrel való visszaélés — Nyilvánvaló értékelési hiba — Lelki zaklatás”)	20
---------------	---	----

2018/C 182/23	T-274/15. sz. ügy: A Törvényszék 2018. április 10-i ítélete – Alcogroup és Alcodis kontra Bizottság („Megsemmisítés iránti kereset — Verseny — Kartellek — A bioetanol és az etanol piaca — Igazgatási eljárás — Vizsgálatot elrendelő határozat — A Bizottság vizsgálati hatásköre — Ügyvéd és ügyfele közötti levélváltás bizalmas jellegének védelme — Egy korábbi vizsgálatot követően váltott dokumentumok — A szóban forgó jogsértési eljárások felfüggesztésének Bizottság általi megtagadása — Keresettel nem megtámadható jogi aktus — Elfogadhatatlanság”)	20
2018/C 182/24	T-732/16. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2018. március 22-i végzése – Valencia Club de Fútbol kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Állami támogatások — Spanyolország által egyes hivatásos labdarúgóklubok javára nyújtott támogatások — Közjogi jogalany által nyújtott állami kezességvállalás — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”)	21
2018/C 182/25	T-766/16. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2018. március 22-i végzése – Hércules Club de Fútbol kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Állami támogatások — Spanyolország által egyes hivatásos labdarúgóklubok javára nyújtott támogatások — Közjogi jogalany által nyújtott állami kezességvállalás — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”)	22
2018/C 182/26	T-361/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. március 21-i végzése – Eco-Bat Technologies és társai kontra Bizottság („Megsemmisítés iránti kereset — Kartellek — Gépjármű-akkumulátorok újrahajósításának piaca — Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító és bírságokat kiszabó határozatot kijavító határozat — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság”)	22
2018/C 182/27	T-574/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. március 21-i végzése – UD kontra Bizottság („Közszolgálat — Özvegyi nyugdíj kedvezményezettje — Szociális biztonság — Bizonyos orvosi költségek megtérítésére vonatkozó előzetes engedély iránti kérelem elutasítása — Új kérelem — Pusztán megerősítő aktus — Keresetindítási határidő — Elfogadhatatlanság”)	23
2018/C 182/28	T-34/18. sz. ügy: 2018. január 24-én benyújtott kereset – Giove Gas kontra EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)	23
2018/C 182/29	T-135/18. sz. ügy: 2018. március 5-én benyújtott kereset – Szegedi kontra Parlament	24
2018/C 182/30	T-198/18. sz. ügy: 2018. március 16-án benyújtott kereset – Chrysses Demetriades & Co. és Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co kontra Tanács és társai	26
2018/C 182/31	T-203/18. sz. ügy: 2018. március 23-án benyújtott kereset – VQ kontra EKB	26
2018/C 182/32	T-219/18. sz. ügy: 2018. március 30-án benyújtott kereset – Piaggio & C. kontra EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)	28
2018/C 182/33	T-228/18. sz. ügy: 2018. április 5-én benyújtott kereset – Transtec kontra Bizottság	29

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában

(2018/C 182/01)

Utolsó kiadvány

HL C 166., 2018.5.14.

Korábbi közzétételek

HL C 161., 2018.5.7.

HL C 152., 2018.4.30.

HL C 142., 2018.4.23.

HL C 134., 2018.4.16.

HL C 123., 2018.4.9.

HL C 112., 2018.3.26.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) kontra Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

(C-80/18. sz. ügy)

(2018/C 182/02)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Ellenérdekű felek: Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek kizárólag a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek fő célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?
- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az európai szabályozás megengedi-e környezetvédelmi adók előírását, a nukleáris tevékenységre jellemző, azzal együtt járó szennyezési teherrel igazolva annak kivetését, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban próbálják igazolni oly módon, hogy a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendelkezését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) Teljesül-e az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény, miszerint az általános gazdasági érdekből – beleértve a környezetvédelmet is – előírt kötelezettségeket egyértelműen határozzák meg, továbbá azok átláthatók, hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és ellenőrizhetők legyenek, ha a környezetvédelmi célkitűzést és a környezetvédelmi adókat meghatározó jellegzetes jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?

- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv⁽²⁾ 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvvvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terheket a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet ró, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelését és elhelyezését egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell környezetvédelmi adót fizetniük, noha szennyezőbb termelési forrást használnak?
- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennél fogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a védendő környezetre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

⁽¹⁾ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

⁽²⁾ A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación, S.A. kontra Administración General del Estado

(C-81/18. sz. ügy)

(2018/C 182/03)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Endesa Generación, S.A.

Ellenérdekű fél: Administración General del Estado

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/[EK] irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek csak a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek valódi célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?

- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az említett európai szabályozással ellentétes-e az olyan környezetvédelmi adók előírása, amelyek kivetését a nukleáris tevékenységre jellemző szennyezési teherrel igazolják, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban kívánják igazolni oly módon, hogy a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendeltetését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) A 2009/72/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével, amely rendelkezés szerint a nukleáris energiát előállító ipar tekintetében általános gazdasági érdekből – ideértve a környezetvédelmet is – előírandó különös kötelezettségeket egyértelműen meg kell határozni, továbbá azoknak átláthatóknak, hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, ellentétesek-e a 15/2012. sz. törvényben előírt adók, ha a környezetvédelmi célkitűzés és a környezetvédelmi adókat meghatározó jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?
- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv⁽¹⁾ 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terhet a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet ró, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelésének és elhelyezésének költségeit már egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell ilyen adókat fizetniük annak ellenére, hogy szennyezőbb termelési forrást használnak?
- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb olyan ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennélfogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a környezetvédelmi értékekre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

⁽¹⁾ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

⁽²⁾ A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación, S.A. kontra Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

(C-82/18. sz. ügy)

(2018/C 182/04)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Endesa Generación, S.A.

Ellenérdeklő felek: Administración General del Estado és Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/[EK] irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek kizárólag a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek fő célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?
- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az európai szabályozás megengedi-e környezetvédelmi adók előírását, a nukleáris tevékenységre jellemző, azzal együtt járó szennyezési teherrel igazolva annak kivetését, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban próbálják igazolni oly módon, hogy a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendeltetését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) Teljesül-e az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény, miszerint az általános gazdasági érdekből – beleértve a környezetvédelmet is – előírt kötelezettségeket egyértelműen határozzák meg, továbbá azok átláthatók, hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és ellenőrizhetők legyenek, ha a környezetvédelmi célkitűzést és a környezetvédelmi adókat meghatározó jellegzetes jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?
- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv⁽²⁾ 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terheket a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet rő, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelését és elhelyezését egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell környezetvédelmi adót fizetniük, noha szennyezőbb termelési forrást használnak?

- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennél fogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a védendő környezetre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

(¹) A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

(²) A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. február 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. kontra Administración General del Estado

(C-83/18. sz. ügy)

(2018/C 182/05)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Ellenérdekű fél: Administración General del Estado

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében foglalt „szennyező fizet” elvével, ezen elvet az Alapjogi Chartának az egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának alapelveit megállapító 20. és 21. cikkével összefüggésben értelmezve, ezeket kivetítve a 2009/72/[EK] irányelv (¹) 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozásra, amennyiben annak célja egyebek mellett a versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piac, anélkül hogy általános gazdasági érdeken túl, beleértve a környezetvédelmet, azt módosítani lehetne, ellentétes-e az olyan adók előírása, amelyek kizárólag a nukleáris energiát felhasználó villamosenergia-termelő vállalkozásokra hárulnak, ha az említett adóterhek fő célja nem környezetvédelmi jellegű, hanem a villamos energia finanszírozási rendszere bevételi összegének növelésére irányul oly módon, hogy e vállalkozások az ugyanazon tevékenységet végző többi vállalkozáshoz képest nagyobb terhet vállalnak az árdeficit finanszírozásában?
- 2) A versenyképes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes villamosenergia-piacon az európai szabályozás megengedi-e környezetvédelmi adók előírását, a nukleáris tevékenységre jellemző, azzal együtt járó szennyezési teherrel igazolva annak kivetését, azonban valamely konkrét jogszabályi előírás nélkül – a törvény preambulumban próbálják igazolni oly módon, hogy a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő adó tekintetében a normatív erejű törvényi szövegben mellőzik a fedezendő költségek internalizálásának feltüntetését, és a radioaktív hulladékok elhelyezése tekintetében szintén hiányzik a konkrét jogszabályi rendelkezés, tekintettel arra, hogy a kezelési és tárolási költségeket már egyéb adók fedezik, egyébként pedig nem határozzák meg egyértelműen a beszedett összegek rendelkezését, és az említett vállalkozások kötelesek 1 200 millió euró összeg erejéig e tekintetben polgári jogi felelősséget vállalni?
- 3) Teljesül-e az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény, miszerint az általános gazdasági érdekből – beleértve a környezetvédelmet is – előírt kötelezettségeket egyértelműen határozzák meg, továbbá azok átláthatók, hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és ellenőrizhetők legyenek, ha a környezetvédelmi célkitűzést és a környezetvédelmi adókat meghatározó jellegzetes jegyeket konkrétan nem tüntetik fel a normatív erejű jogszabályi rendelkezést tartalmazó részben?

- 4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerinti „szennyező fizet” elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke szerinti egyenlőség és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, és a 2005/89/EK irányelv⁽¹⁾ 3. és 5. cikkével, amelyek „a villamos energia belső piaca megfelelő működését” kívánják biztosítani, felszólítva a tagállamokat arra, hogy biztosítsák, hogy „az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott intézkedések megkülönböztetésmentesek, és nem rónak túlzott terheket a piaci szereplőkre”, ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az árdeficit finanszírozását a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak egészére hárítja, de az atomerőműveket működtető vállalkozásokra (kivéve a megújuló jellegűnek tekintett vízierőműveket üzemeltető vállalkozásokat) különösen nagy adóterhet ró, amely által e vállalkozásokra nagyobb hozzájárulási teher hárul egyéb olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek e költségek viselése nélkül működnek az energetikai piacon, közülük néhányan nagy szennyezéskibocsátóként, és a nukleáris tevékenységben rejlő kockázatok és bizonytalanságok miatt az adókat környezetvédelmi okokkal igazolják, a költségek konkrét meghatározása és a beszedett összegek környezetvédelmi rendeltetésének megállapítása nélkül, míg a hulladékok kezelését és elhelyezését egyéb adókból fedezik, és az atomerőműveket működtető vállalkozásoknak polgári jogi felelősséget kell vállalniuk, mivel e nemzeti szabályozás torzítja a liberalizált belső piac követelményeinek megfelelő szabad versenyt, egyéb olyan villamosenergia-termelőket előnyben részesítve, amelyeknek nem kell környezetvédelmi adót fizetniük, noha szennyezőbb termelési forrást használnak?
- 5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének a „szennyező fizet elvét” megállapító (2) bekezdésével ellentétes-e a nukleáris energia előállításából származó kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok termelését terhelő olyan adó, amelyet csak a nukleárisenergia-termelő iparra hárítanak, figyelmen kívül hagyva bármely egyéb ágazatot, amely ilyen hulladékokat termelhet, és ennél fogva a nukleáris anyagot vagy forrást felhasználó tevékenységet végző egyéb vállalkozásokat a védendő környezetre gyakorolt hatásuk ellenére nem terheli ilyen adó?

⁽¹⁾ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.).

⁽²⁾ A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 33., 22. o.).

A Rechtbank Noord-Nederland (Hollandia) által 2018. február 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Openbaar Ministerie kontra ET

(C-97/18. sz. ügy)

(2018/C 182/06)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Noord-Nederland, Leeuwardeni részleg

Az alapeljárás felei

Felperes: Openbaar Ministerie

Alperes: ET

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Lehet-e úgy értelmezni a 2006/783/IB kerethatározat⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdést, hogy a kibocsátó állam által megküldött, vagyoneklobzást elrendelő határozat végrehajtása során Hollandiában a büntetőeljárás törvénykönyv 577c. cikke értelmében elzárás rendelhető el, figyelembe véve a Hoge Raad (legfelsőbb bíróság) 2011. december 20-i határozatát⁽²⁾ is, amely szerint az elzárás büntetésnek minősül az EJEE 7. cikke (1) bekezdésének értelmében?

- 2) Van-e annak jelentősége az elzárás kiszabásának lehetősége szempontjából, hogy a kibocsátó állam joga is ismeri az elzárás elrendelésének lehetőségét?

⁽¹⁾ A kölcsönös elismerés elvének a vagyonekhozást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározat (HL 2006. L 328., 59. o.).

⁽²⁾ NL:HR:2011:BP:9449.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-475/16. sz., FTI Touristik GmbH kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2017. november 30-án hozott ítélete ellen az FTI Touristik GmbH által 2018. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-99/18. P. sz. ügy)

(2018/C 182/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: FTI Touristik GmbH (képviselő: A. Parr ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Harald Prantner és Daniel Giersch

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék nyolcadik tanácsának (a T-475/16. sz. ügyben) 2017. november 30-án hozott ítéletét;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék ítélete sérti a 207/2009 rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját. A fellebbező szerint az ítélet nincs kellőképpen megindokolva. A Törvényszék nem vett figyelembe minden olyan ténybeli körülményt, amelyek összhatásának figyelembevétele az összetéveszthetőség megítélése szempontjából szükséges lett volna. Mindez jogi hibát eredményezett.

⁽¹⁾ A közösségi védjegről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78, 1. o.); helyébe lépett az európai uniós védjegről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/2001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 154., 1. o.)

Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2018. február 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – flihtright GmbH kontra Eurowings GmbH

(C-130/18. sz. ügy)

(2018/C 182/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: flihtright GmbH

Alperes: Eurowings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e érteni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyes fordítás: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontját, hogy a járat menetrend szerinti indulásának időpontját megelőző hét napon belüli törlése esetén megszűnik a kártalanításhoz való jog abban az esetben is, ha az utas az átfoglalás során összesen kevesebb, mint három, de több, mint két óra késést szenved el, mivel a menetrend szerinti indulás időpontjához képest a tényleges indulás több, mint kettő, de kevesebb, mint három órát késik?

⁽¹⁾ HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

Az Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgium) által 2018. február 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Maria Vester kontra Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

(C-134/18. sz. ügy)

(2018/C 182/09)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Maria Vester

Alperes: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az EUMSZ 45. és EUMSZ 48. cikkel, ha a munkaképtelenség miatti 52 hetes várakozási idő – amelynek során betegségi ellátásokat állapítanak meg – elteltét követő munkaképtelenség kezdetekor a legutóbb illetékes állam a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 57. cikke alapján elutasítja a rokkantsági ellátásokra való jogosultságot, és a másik, nem legutóbb illetékes állam az arányos rokkantsági ellátásokra való jogosultság vizsgálatakor e tagállam nemzeti jogával összhangban 104 hetes várakozási időt alkalmaz?

Összeegyeztethető-e a szabad mozgáshoz való joggal, hogy az érintett személy részére e várakozási idő tartama alatt szociális segílyt állapítanak meg, vagy az EUMSZ 45. és EUMSZ 48. cikk alapján a nem legutóbb illetékes állam köteles a legutóbb illetékes tagállam jogában előírt várakozási idő leteltét követően vizsgálni a rokkantsági ellátásokra való jogosultságot akkor is, ha a nem legutóbb illetékes állam nemzeti joga ezt nem engedi meg?

⁽¹⁾ HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 72. o.

A Landgericht Bonn (Németország) által 2018. február 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Antonio Romano, Lidia Romano kontra DSL Bank

(C-143/18. sz. ügy)

(2018/C 182/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Bonn

Az alapeljárás felei

Felperesek: Antonio Romano, Lidia Romano

Alperes: DSL Bank

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2002/65/EK irányelv⁽¹⁾ 6. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés vagy gyakorlat, mint az alapügyben hivatkozott, amely a távollevők között kötött kölcsönszerződések esetében nem írja elő az elállási jog kizárását, ha a fogyasztó kifejezett kérelmére a szerződést mindkét fél már teljes mértékben teljesíti, mielőtt a fogyasztó az elállási jogát gyakorolná?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2002/65/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdését, 5. cikkének (1) bekezdését, 6. cikke (1) bekezdése második albekezdésének második francia bekezdését és 6. cikkének (6) bekezdését, hogy a nemzeti jog által a 2002/65/EK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének, 3. cikke (1) bekezdése 3. pontja a) alpontjának megfelelően előírt adatok szabályszerű közzétételére és a nemzeti jog alapján az elállási jog fogyasztó általi gyakorlására vonatkozóan nem más, mint a releváns ténybeli elemek összessége és az e szerződés megkötését kísérő összes körülmény alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztót kell alapul venni?
- 3) Az első és a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a 2002/65/EK irányelv 7. cikkének (4) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami rendelkezés, amely a távollevők között kötött fogyasztói hitelszerződéstől kinyilvánított elállást követően előírja, hogy a szolgáltatónak a fogyasztó részére azon az összegben túlmenően, amelyet a fogyasztótól a távollevők között kötött szerződés szerint kapott, az erre az összegre eső használati ellenértéket is meg kell fizetnie?

⁽¹⁾ A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 271., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 321. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2018. február 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-160/18. sz. ügy)

(2018/C 182/11)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: X BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1484/95/EK rendelet⁽¹⁾ 3. cikkének (2), (4) és (5) bekezdését az 1234/2007/EK rendelet⁽²⁾ 141. cikkével összefüggésben, hogy az e rendelkezésekben ismertetett ellenőrzési mechanizmus célja – az utólagos ellenőrzés esetét is ideértve – nem több, mint annak biztosítása, hogy a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságok megfelelő időben tudomást szerezhessenek az egymást követő ügyletekkel kapcsolatos olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek kétségeket ébreszthetnek a feltüntetett CIF-importár valódiságát illetően, és részletesebb vizsgálatot tehetnek indokoltá?

Vagy az ezzel ellentétes álláspont helytálló, és az 1484/95 rendelet 3. cikkének (2), (4) és (5) bekezdésében ismertetett ellenőrzési mechanizmust – az utólagos ellenőrzés esetében is – úgy kell értelmezni, hogy az importőr által a közösségi piacon a szállítmány feltüntetett CIF-importárának a fizetendő behozatali vámmal növelt összegénél alacsonyabb áron végrehajtott egy vagy több továbbértékesítés nem felel meg az előírt közösségi piaci (értékesítési) feltételeknek, és így már önmagában ezért kiegészítő vámot kell fizetni? Jelentőséggel bír-e ez utóbbi kérdés megválaszolása szempontjából, hogy az importőr által végrehajtott továbbértékesítésre, illetve továbbértékesítésekre az alkalmazandó irányadó árnál alacsonyabb áron került sor? Jelentőséggel bír-e ezzel összefüggésben, hogy az irányadó ár a 2009. szeptember 11-et megelőző időszakban másként lett megállapítva, mint azt követően? Jelentőséggel bír-e továbbá e kérdések megválaszolása szempontjából, hogy az uniós vevők és az importőr kapcsolt vállalkozások?

- 2) Amennyiben az 1) pontban foglalt kérdésekre adott válaszból az következik, hogy a veszteséges továbbértékesítés önmagában arra utal, hogy a feltüntetett CIF-importárt figyelmen kívül kell hagyni, hogyan kell meghatározni a fizetendő kiegészítő vám összegét? A vámrérték meghatározásának a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽³⁾ 29–31. cikkében szabályozott módszerei alapján kell-e megállapítani a kiegészítő vám kiszámításának alapját? Vagy kizárólag az alkalmazandó irányadó ár alapján kell megállapítani a kiegészítő vám kiszámításának alapját? Ellentétes-e az 1234/2007/EK rendelet 141. cikkének (3) bekezdésével a 2009. szeptember 11-et megelőző időszak tekintetében az ezen időszakban megállapított irányadó ár alkalmazása?
- 3) Ha az 1) és 2) pontban foglalt kérdésekre adott válaszból az következik, hogy a kiegészítővám-fizetési kötelezettség szempontjából döntő jelentőséggel bír, hogy a behozott termékeket a közösségi piacon veszteségesen értékesítették tovább, és a fizetendő kiegészítő vám összegének kiszámításához az irányadó árat kell alapul venni, összeegyeztethető-e az 1484/95/EK rendelet 3. cikkének (2), (4) és (5) bekezdése az Európai Unió Bíróságának 2001. december 13-i Kloosterboer Rotterdam B.V. ítéletére (C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681) tekintettel az 1234/2007/EK rendelet 141. cikkével?

⁽¹⁾ A kiegészítőimportvám-rendszer végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályoknak és az irányadó áraknak a baromfihús- és tojáságazat, valamint a tojásalbumin tekintetében történő megállapításáról, valamint a 163/67/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1995. június 28-i 1484/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 145., 47. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 437. o.).

⁽²⁾ A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) (HL 2007. L 299., 1. o.; helyesbítések: HL 2010. L 63., 30. o.; HL 2013. L 97., 4. o.).

⁽³⁾ HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.

A Rechtbank Noord-Nederland (Hollandia) által 2018. március 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – a saját nevében és kiskorú gyermeke, IP törvényes képviselőjeként eljáró HQ, JO kontra Aegean Airlines SA

(C-163/18. sz. ügy)

(2018/C 182/12)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Noord-Nederland

Az alapeljárás felei

Felperesek: a saját nevében és kiskorú gyermeke, IP törvényes képviselőjeként eljáró HQ, JO

Alperes: Aegean Airlines SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 261/2004 rendelet⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdését, hogy az az utas, akinek (a nemzeti jogba átültetett) a szervezett utazási formákról szóló 90/314/EGK irányelv⁽²⁾ alapján joga van jegye árának utazásszervezője általi visszatérítéséhez, a légi fuvarozótól már nem követelhet visszatérítést?

- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Mégis követelheti-e az utas a légi fuvarozótól jegye árának visszatérítését, ha abból kell kiindulni, hogy az utas utazásszervezője felelősségre vonása esetén pénzügyileg nem lesz képes a jegy árát ténylegesen visszatéríteni, és az utazásszervező a visszatérítés biztosítását szolgáló megelőző intézkedéseket sem tett?

- ⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)
- ⁽²⁾ A szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv (HL 1990. L 158., 59. o.)

Az Arbeidsrechtbank Gent (Belgium) által 2018. március 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ronny Rohart kontra Federale Pensioendienst

(C-179/18. sz. ügy)

(2018/C 182/13)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidsrechtbank Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: Ronny Rohart

Alperes: Federale Pensioendienst

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió tisztviselőinek az 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ megállapított személyzeti szabályzatával összefüggésben az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvét, hogy azzal ellentétes egy tagállam olyan törvényi szabályozása, amely nem teszi lehetővé, hogy egy munkavállaló öregségi nyugdíjának kiszámítása során az e tagállambeli ellátásainál az ebben a tagállamban teljesített sorkatonai szolgálatot figyelembe vegyék, mivel az érintett személy a sorkatonai szolgálata időpontjában és azt követően is megszakítás nélkül az Európai Unió tisztviselője volt, és ezért a szolgálati időként történő elismerés e tagállam törvényi szabályozása szerinti feltételeit nem teljesítette?

- ⁽¹⁾ Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (Személyzeti szabályzat) (HL 1968. L 56., 1. o.).

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agrenergy Srl kontra Ministero dello Sviluppo Economico

(C-180/18. sz. ügy)

(2018/C 182/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Agrenergy Srl

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A Bíróság állapítsa meg, hogy úgy kell-e értelmezni a 2009/28/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (3) bekezdésének a) pontját – a bizalomvédelem általános elvének és az irányelv által a megújuló energiaforrásokból előállított energia termelésének ösztönzése tekintetében létrehozott szabályozás teljes rendszere fényében is –, hogy az kizárja az olyan nemzeti szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét, amely lehetővé teszi az olasz kormány számára, hogy az későbbi végrehajtási rendeletekben rendelkezzen a korábban megállapított ösztönző díjszabás csökkentéséről vagy egyenesen megszüntetéséről?

⁽¹⁾ A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009 L 140., 16. o.)

A Tribunal Central Administrativo Sul (Portugália) által 2018. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Fazenda Pública kontra Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

(C-184/18. sz. ügy)

(2018/C 182/15)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Central Administrativo Sul

Az alapeljárás felei

Felperes: Fazenda Pública

Alperes: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 56., 57. és 58. cikkét (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 63., 64. és 65. cikke) hogy azokkal ellentétes az alapjogvitában érintetthez hasonló azon nemzeti szabályozás (a Decreto-Lei n.º 442-A/88, de 30 de Novembro [1988. november 30-i 442-A/88. sz.. rendelet törvény] által elfogadott Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares [személyi jövedelemadóról szóló törvény] 43. cikke (2) bekezdésének a Lei n.º 109-B/2001, de 27 de Dezembro [2001. december 27-i 109-B/2001. sz. törvény] szerinti változata), amely az adott tagállamban (Portugáliában) található ingatlan elidegenítéséből származó tőkejövedelemre magasabb adóterhet ír elő, ha ezen elidegenítést harmadik országban (Angola) illetőséggel, de az adott tagállam állampolgárságával rendelkező személy valósítja meg, mint az abban az államban illetőséggel rendelkező személy által megvalósított, ugyanilyen típusú ügylet során szerzett tőkejövedelemre, amelyben az ingatlan található?

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oro Efectivo S. L. kontra Diputación Foral de Bizkaia

(C-185/18. sz. ügy)

(2018/C 182/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Oro Efectivo S. L.

Alperes: Diputación Foral de Bizkaia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvvel,⁽¹⁾ az ezen irányelvből következő adósemlegesség elvével, valamint az Európai Unió Bíróságának az irányelv értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatával az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján valamely tagállam ingó vagyontárgy (konkrétan arany, ezüst vagy ékszer) magánszemélytől történő beszerzéséért a vállalkozótól vagy az adott tevékenységet hivatásszerűen végző személytől a hozzáadottérték-adótól (héta) különböző közvetett adó megfizetését kérheti, ha:

1. a beszerzett termék – annak feldolgozása vagy későbbi átruházása által – ezen vállalkozó saját gazdasági tevékenységét szolgálja;
2. héaköteles ügyletek megkötésére kerül sor a beszerzett terméknek az üzleti forgalomba történő visszahelyezésével; és
3. az ugyanezen államban alkalmazandó szabályozás nem teszi lehetővé a vállalkozó vagy az adott tevékenységet hivatásszerűen végző személy számára, hogy az ilyen ügyletek során az említett beszerzések közül az első beszerzés után ezen adó címén megfizetett összeget levonja.

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.

2018. március 15-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-192/18. sz. ügy)

(2018/C 182/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Szmytkowska, K. Banks, H. Krämer és C. Valero)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesített az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 157. cikkéből, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg)⁽¹⁾ 5. cikkének a) pontjából és 9. cikke (1) bekezdésének f) pontjából eredő kötelezettségeit azáltal, hogy a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény [Prawo o ustroju sądów powszechnych] módosításáról szóló, 2017. július 12-i törvény 13. cikkének 1–3. § -ában eltérő nyugdíjkorhatárokat állapított meg a rendes bíróságokon és a legfelsőbb bíróságon bírói tisztséget betöltő nők és férfiak, illetve az ügyészi tisztséget betöltő nők és férfiak esetében, továbbá
- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesítette az Európai Unióról szóló Szerződés 19. cikke (1) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összefüggésben értelmezett második albekezdéséből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy az említett törvény 13. cikkének 1. § -ában a rendes bíróságok bírának nyugdíjkorhatárát leszállította, ugyanakkor pedig feljogosította az igazságügyi minisztert arra, hogy e törvény 1. cikke 26. § -ának b) és c) pontja alapján határozzon a bírák munkaviszonyának meghosszabbításáról,
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Lengyel Köztársaság azáltal, hogy a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény módosításáról szóló, 2017. július 12-i törvény 13. cikkének 1–3. § -ába olyan rendelkezéseket foglalt, amelyek eltérő nyugdíjkorhatárt állapítanak meg a rendes bíróságokon és a legfelsőbb bíróságon bírói tisztséget betöltő nők és férfiak, illetve az ügyészi tisztséget betöltő nők és férfiak esetében, illetve azáltal, hogy e törvény 13. cikkének 1. § -ában a rendes bíróságok bírúinak nyugdíjkorhatárát leszállította, ugyanakkor pedig feljogosította az igazságügyi minisztert arra, hogy e törvény 1. cikke 26. § -ának b) és c) pontja alapján határozzon a bírák munkaviszonyának meghosszabbításáról, nem teljesített az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 157. cikkéből, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg) 5. cikkének a) pontjából és 9. cikke (1) bekezdésének f) pontjából, illetve az Európai Unióról szóló Szerződés 19. cikke (1) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összefüggésben értelmezett második albekezdéséből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL 2006 L 204., 23. o.

A cour d'appel de Mons (Belgium) által 2018. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Mydibel SA kontra État belge

(C-201/18. sz. ügy)

(2018/C 182/18)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Mons

Az alapeljárás felei

Felperes: Mydibel SA

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (¹) 14., 15., 168., 184., 185., 187. és 188. cikkét, hogy van, vagy akként, hogy nincs helye az eredetileg helyesen levont, ingatlant terhelő héa felülvizsgálatának/kiigazításának, amikor ezen ingatlanra vonatkozóan „sale and lease back” (visszlízing) ügyletet kötöttek, tekintettel arra, hogy:

- a „sale lease back” az adóalany által két pénzügyi intézet javára alapított örökhaszonbérleti jog (azaz egy határozott idejű dologi jog) és e két pénzügyi intézet által az adóalany számára nyújtott lízing együttes és egyidejű biztosításából áll;
- e „sale lease back” ügylet az adóalany likviditásának növelése érdekében végzett tisztán pénzügyi ügylet;
- a „sale lease back” (visszlízing) ügyletet nem terheli héa;
- az ingatlan az adóalany birtokában maradt, és azt mind az ügylet megelőzően, mind azt követően az adóalany adóköteles tevékenységének folytatása érdekében megszakítás nélkül és tartósan használták.

A fent említett rendelkezések olyan értelmezése és alkalmazása, amely az eredetileg levont hea felülvizsgálatát/kiigazítását lehetővé teszi, összeegyeztethető-e a héasemlegesség és/vagy az egyenlő bánásmód elvével?

⁽¹⁾ HL L 347., 1. o.

2018. március 23-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-206/18. sz. ügy)

(2018/C 182/19)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: J. Samnadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A felperes azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság azáltal, hogy nem hozta meg az szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ átültetéséhez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, de legalábbis ezekről a Bizottságot nem tájékoztatta, nem teljesítette az ezen irányelv 43. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján a 2014/26/EU irányelv átültetésére elfogadott intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségének megszegése miatt kötelezze a Lengyel Köztársaságot napi 87 612 euró összegű kényszerítő bírság megfizetésére a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától kezdődően;
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 43. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamoknak hatályba kellett léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. április 10-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatniuk kellett a Bizottságot.

2017. november 22-én a Lengyel Köztársaság három, már létező jogi aktust közölt a Bizottsággal, amelyek a 2014/26/EU irányelvet csak részlegesen ültetik át. Mivel a Lengyel Köztársaság még mindig nem vette fel a lengyel jogrendbe, és nem is léptette hatályba az összes szükséges rendelkezést, a Bizottság úgy döntött, hogy keresetet terjeszt az Európai Unió Bírósága elé.

A Bizottság a keresetében azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Lengyel Köztársaságot napi 87 612 euró összegű kényszerítő bírság megfizetésére a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától kezdődően. Ez az összeg a kötelezettségzegés súlyának, a kötelezettségzegés időtartamának és a visszatartó erő biztosítása szükségességének figyelembevétel került megállapításra.

⁽¹⁾ HL L 84., 72. o.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-747/15. sz., EDF kontra Bizottság ügyben 2018. január 16-án hozott ítélete ellen az Électricité de France (EDF) által 2018. március 27-én benyújtott fellebbezés

(C-221/18. P. sz. ügy)

(2018/C 182/20)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Électricité de France (EDF) (képviselő: M. Debroux ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Francia Köztársaság

A fellebbező kérelmei

Elsődlegesen:

- a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- az első fokon előterjesztett keresetet akként bírálja el, hogy annak helyt ad, következésképpen pedig megsemmisíti az SA.13869 (C 68/2002) (korábbi NN 80/2002) számú állami támogatásról szóló, 2015. július 22-i (EU) 2016/154 bizottsági határozat⁽¹⁾ 1–5. cikkét;

Másodlagosan:

- bírálja el jogerősen az első fokon előterjesztett keresetben felhozott első jogalapot és a második jogalap első részét, adjon helyt a második jogalap ezen első részének, következésképpen pedig állapítsa meg, hogy a piacgazdasági szereplő elve alkalmazandó a vitatott intézkedésre;
- az ügyet utalja vissza az eltérő összetételben eljáró Törvényszékhez a felperes által a 2015. december 22-i keresetlevelében kifejtett egyéb jogalapokról és érvekről történő határozathozatal céljából, az elsőfokú eljárás költségeiről pedig jelenleg ne határozzon;

Harmadlagosan:

az ügyet utalja vissza az eltérő összetételben eljáró Törvényszékhez a felperes által a 2015. december 22-i keresetlevelében kifejtett valamennyi jogalapról és érvről (ideértve a másodlagosan kifejtett jogalapokat is) történő határozathozatal céljából, az elsőfokú eljárás költségeiről pedig jelenleg ne határozzon;

Mindenesetre:

a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás valamennyi költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező négy elsődleges jogalapra és egy másodlagos jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap a Törvényszék 2009. december 15-i EDF kontra Bizottság ítéletéhez (T-156/04) kapcsolódó jogerőnek a megsértésén alapul. A megtámadott ítélet állítólagos adómentességként azonosítja a vitatott intézkedést, ellentétben az ugyanezen ügyben 2009. december 15-én hozott azon ítélettel, amely e megközelítést kifejezetten elutasította. Úgy tűnik, hogy a vitatott intézkedés azonosításával összefüggő ezen eltérés igazolása érdekében a megtámadott ítélet közvetett módon – tévesen – annak szükségességére hivatkozik, hogy a 2009. december 15-i ítéletet a Bíróság 2012. június 5-i helybenhagyó ítélete (C-124/10 P) „fényében” kell értelmezni. Márpedig ez utóbbi ítéletben a Bíróság nem határozott a vitatott intézkedés azonosításáról, amely a ténybeli megállapítások körébe tartozik.

A második jogalap a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítésén alapul. E bizonyítékok az EDF tőkéjének átstrukturálására irányuló, ténylegesen végrehajtott intézkedést ismertetik, és nem teszik lehetővé a Törvényszék által azonosított állítólagos adómentesség azonosítását.

A harmadik jogalap a gondos és pártatlan vizsgálatra irányuló, a Bíróság azon legújabb ítélkezési gyakorlatában, különösen a 2007. szeptember 20-i Frucona Košice ítéletben (C-300/16 P) előírt kötelezettségek jellegének és hatályának figyelmen kívül hagyásán alapul, amely pedig a Törvényszék elé terjesztett írásbeli észrevételek tárgyát képezte.

A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, mind a szóban forgó intézkedés azonosításával, mind pedig azzal kapcsolatban, hogy a Törvényszék nem vitatta meg a felperes által a Frucona Košice ítéltre alapított érveket.

Végül a másodlagosan előterjesztett jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az állítólagos támogatás új támogatásként történő azonosítása során, miközben azt létező támogatásnak kellett volna minősíteni.

(¹) HL L 34., 152. o.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-91/16. sz. Olaszország kontra Bizottság ügyben 2018. január 25-én hozott ítélete ellen az Olasz Köztársaság által 2018. április 9-én benyújtott fellebbezés

(C-247/18. P. sz. ügy)

(2018/C 182/21)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Olasz Köztársaság (képviselők: G. Palmieri meghatalmazott, P. Gentili avvocato dello Stato)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— Az Olasz Köztársaság azért fordul a tisztelt Bírósághoz, hogy a Bíróság, alapokmánya 56. és 58. cikkének alapján helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-91/16. sz. ügyben 2018. január 25-én kihirdetett, 2018. január 29-én közölt ítéletét, amelynek tárgya az Európai Szociális Alap (ESZA) Szicília Operatív Programhoz nyújtott támogatásának – amely program az olaszországi 1. célkitűzés által érintett olasz tartományok strukturális tevékenységeinek közösségi támogatásába illeszkedik (POR Sicilia 2000-2006) – csökkentéséről szóló, 2015. december 17-i, 2015. december 18-án közölt C(2015)9413. sz. bizottsági határozat megsemmisítése.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság megtámadta a Bíróság előtt a T-91/16. sz. ügyben 2018. január 25-én hozott ítéletet, amellyel az Európai Unió Törvényszéke elutasította Olaszországnak az **Európai Szociális Alap (ESZA) Szicília Operatív Programhoz nyújtott támogatásának – amely program az olaszországi 1. célkitűzés által érintett olasz tartományok strukturális tevékenységeinek közösségi támogatásába illeszkedik (POR Sicilia 2000-2006) – csökkentéséről szóló, 2015. december 17-i, 2015. december 18-án közölt C(2015)9413. sz. bizottsági határozat** ellen benyújtott keresetét.

Első jogalap: az 1260/99 rendelet (¹) 39. cikkének, a 438/[2001] rendelet (²) 4., 6. és 10. cikkének, az EUMSZ 317. cikknek és a bizonyítási teher elvének a megsértése.

A Törvényszék nem mondta ki, hogy magukból az általa megállapított tényekből kitűnik, hogy a Bizottság 2008-ban újból megnyitott vizsgálata ugyanazon, 2005-ben és 2006-ban már pozitív eredménnyel vizsgált költségekre vonatkozott, anélkül, hogy új tényezők felmerültek volna.

Második jogalap: az 1260/99 rendelet 39. cikkének, az 1083/2006 rendelet⁽³⁾ 100. cikkének, az 1303/2013 rendelet⁽⁴⁾ 145. cikkének, valamint a megfelelő ügvtintézés, a kontradiktórius eljárás és a bizalomvédelem elvének a megsértése.

A Törvényszék igazoltnak látta, anélkül, hogy ennek okát megjelölje volna, a korrekciós eljárás összesen több mint hét éves időtartamát, amelynek során a Bizottság lényegében úgy járt el, hogy a végleges határozat – egy általa, saját mérlegelési jogkör keretében meghatározott időpontban történő – meghozatalához előírt, a meghallgatást követő hat hónapos jogvesztő határidő elteljen, figyelmen kívül hagyva annak jogvesztő jellegét.

Harmadik jogalap: az 1260/99 rendelet 39. cikke (2) és (3) bekezdésének és a 438/2001 rendelet 10. cikkének a megsértése. A tények elferdítése.

A Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügyben megállapított hibaarány lényegileg különbözik időben a 2006. december 31-ét megelőző és követő időszakokban, illetve a „koherens” projektekre vonatkozó költségek és egyéb költségek tárgyában. Mindazonáltal jogellenesen helytállónak nyilvánította megkülönböztetés nélkül valamennyi tervezési évre és valamennyi projekt-típusra az extrapoláción alapuló egykulcsos 32,65 % hibaarányt. Ezzel megsértette a korrekciók arányosságának elvét és a minták reprezentativitásának elvét.

⁽¹⁾ A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 161, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.).

⁽²⁾ A strukturális alapok keretében nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszerei tekintetében az 1260/1999 rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2001. március 2-i 438/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 63., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 132. o.).

⁽³⁾ Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 210., 25. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347., 320. o.).

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2018. április 11-i ítélete – H kontra Tanács

(T-271/10. RENV. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közös kül- és biztonságpolitika — Az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziójához kirendelt nemzeti szakértő — Átcsoportosítási határozat — Az EUPM misszióvezetőjének a kirendelt nemzeti szakértő átcsoportosításáról való határozathozatalra vonatkozó hatásköre — Hatáskörrel való visszaélés — Nyilvánvaló értékelési hiba — Lelki zaklatás”)

(2018/C 182/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: H (képviselő: M. Velardo ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: A. Vitro és F. Naert meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Elsősorban egyrészt az Európai Unió Bosznia-Hercegovinában folytatott rendőri missziója (EUPM) személyzeti vezetője által 2010. április 7-én hozott, a felperest a Banja Luka-i (Bosznia-Hercegovina) regionális irodába „Criminal Justice Adviser – Prosecutor” munkakörbe átcsoportosító határozat, másrészt a Bosznia-Hercegovinában folytatott EUPM-ről szóló, 2009. december 8-i 2009/906/KKBP tanácsi határozat (HL 2009. L 322., 22. o.) 6. cikke szerinti EUPM-misszióvezető által 2010. április 30-án hozott, a 2010. április 7-i határozatot helybenhagyó határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem, és másodsorban a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék H-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 221., 2010.8.14.

A Törvényszék 2018. április 10-i ítélete – Alcogroup és Alcodis kontra Bizottság

(T-274/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Megsemmisítés iránti kereset — Verseny — Kartellek — A bioetanol és az etanol piaca — Igazgatási eljárás — Vizsgálatot elrendelő határozat — A Bizottság vizsgálati hatásköre — Ügyvéd és ügyfele közötti levélváltás bizalmas jellegének védelme — Egy korábbi vizsgálatot követően váltott dokumentumok — A szóban forgó jogsértési eljárások felfüggesztésének Bizottság általi megtagadása — Keresettel nem megtámadható jogi aktus — Elfogadhatatlanság”)

(2018/C 182/23)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Alcogroup (Brüsszel, Belgium) és Alcodis (Brüsszel) (képviselők: P. de Bandt, J. Dewispelaere és J. Probst ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: T. Christoforou, C. Giolito, Bottka V. és F. Jimeno Fernández meghatalmazottak)

A felpereseket támogató beavatkozók: Orde van Vlaamse Balies (Brüsszel) (képviselők kezdetben: T. Bontinck és P. Goffinet, később F. Wijckmans, S. Engelen és S. De Keer ügyvédek), Ordre des barreaux francophones et germanophone (Brüsszel) (képviselők: T. Bontinck, A. Guillerme és P. Goffinet ügyvédek), és Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (Brüsszel) (képviselők: T. Bontinck, A. Guillerme és P. Goffinet ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az egyrészt az Alcogrouphoz, valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi vállalkozáshoz, köztük az Alcodishez címzett, az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40244 – Bioetanol) 2015. március 12-én hozott, C(2015) 1769 final bizottsági határozat, másrészt a 2015. május 8-i, az AT.40244 – Bioetanol és az AT.40054 – Oil and Biofuel Markets vizsgálatok keretében az Alcogrouphoz címzett bizottsági levél megsemmisítésére irányuló, az EUMSZ 263. cikkre alapított kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) Az Alcogroup és az Alcodis maguk viselik saját költségeiket, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket, az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is beleértve.
- 3) Az Orde van Vlaamse Balies, az Ordre des barreaux francophones et germanophone és az Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles maguk viselik a jelen eljárásban felmerült költségeiket.

(¹) HL C 279., 2015.8.24.

A Törvényszék elnökének 2018. március 22-i végzése – Valencia Club de Fútbol kontra Bizottság (T-732/16. R. sz. ügy)

(„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Állami támogatások — Spanyolország által egyes hivatásos labdarúgóklubok javára nyújtott támogatások — Közjogi jogalany által nyújtott állami kezességvállalás — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”)

(2018/C 182/24)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Valencia Club de Fútbol, SAD (Valencia, Spanyolország) (képviselők: J. García-Gallardo Gil-Fournier és A. Guerrero Righetto ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Luengo, B. Stromsky és P. Němečková meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó fél: Spanyol Királyság (képviselő: A. Gavela Llopis meghatalmazott)

Az ügy tárgya

A Spanyolország által a Valencia Club de Fútbol, SAD, az Hércules Club de Fútbol, SAD és az Elche Club de Fútbol, SAD javára nyújtott SA.36387 (2013/C) (korábbi 2013/NN) (korábbi 2013/CP) számú állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i (EU) 2017/365 bizottsági határozat (HL 2017. L 55., 12. o.) végrehajtásának felfüggesztése iránt az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.

- 2) A Törvényszék a 2016. november 10-i Valencia Club de Fútbol kontra Bizottság végzést (T-732/16 R) visszavonja.
- 3) A Törvényszék a költségekről jelenleg nem határoz.

**A Törvényszék elnökének 2018. március 22-i végzése – Hércules Club de Fútbol kontra Bizottság
(T-766/16. R. sz. ügy)**

(„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Állami támogatások — Spanyolország által egyes hivatásos labdarúgóklubok javára nyújtott támogatások — Közjogi jogalany által nyújtott állami kezességvállalás — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — A sürgősség hiánya”)

(2018/C 182/25)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spanyolország) (képviselők: S. Rating és Y. Martínez Mata ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Luengo, B. Stromsky és P. Němečková meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó fél: Spanyol Királyság (képviselő: A. Gavela Llopis meghatalmazott)

Az ügy tárgya

A Spanyolország által a Valencia Club de Fútbol, SAD, az Hércules Club de Fútbol, SAD és az Elche Club de Fútbol, SAD javára nyújtott SA.36387 (2013/C) (korábbi 2013/NN) (korábbi 2013/CP) számú állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i (EU) 2017/365 bizottsági határozat (HL 2017. L 55., 12. o.) végrehajtásának felfüggesztése iránt az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a 2016. november 10-i Hércules Club de Fútbol kontra Bizottság végzést (T-766/16 R) visszavonja.
- 3) A Törvényszék a költségekről jelenleg nem határoz.

**A Törvényszék 2018. március 21-i végzése – Eco-Bat Technologies és társai kontra Bizottság
(T-361/17. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(„Megsemmisítés iránti kereset — Kartellek — Gépjármű-akkumulátorok újrahasznosításának piaca — Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító és bírságokat kiszabó határozatot kijavító határozat — Keresetindítási határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság”)

(2018/C 182/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Egyesült Királyság), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Németország) és a Société traitements chimiques des métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Franciaország) (képviselők: M. Brealey QC, I. Vandenborre és S. Dionnet ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: F. van Schaik, G. Conte, I. Rogalski és J. Szczodrowski meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikk alapján egyrészt a 2017. április 6-i C(2017) 2223 final bizottsági határozattal kijavított, az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40018 – „gépjármű-akkumulátorok újrahasonosítása” ügy) 2017. február 8-án hozott C(2017) 900 final bizottsági határozat megsemmisítése, másrészt a felperesekre kiszabott bírság összegének csökkentése iránti kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék az Eco-Bat Technologies Ltd-t, a Berzelius Metall GmbH-t és a Société traitements chimiques des métaux-t (STCM) kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 318., 2017.9.25.

A Törvényszék 2018. március 21-i végzése – UD kontra Bizottság

(T-574/17. sz. ügy) (¹)

(„Közszolgálat — Özvegyi nyugdíj kedvezményezettje — Szociális biztonság — Bizonyos orvosi költségek megtérítésére vonatkozó előzetes engedély iránti kérelem elutasítása — Új kérelem — Pusztán megerősítő aktus — Keresetindítási határidő — Elfogadhatatlanság”)

(2018/C 182/27)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: UD (képviselők: S. Orlandi és T. Martin ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: T. Bohr és M. Mensi meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikkben alapuló kérelem a Bizottság azon határozatának a megsemmisítése iránt, amely megtagadta a felperessel szemben az előzetes engedélyt bizonyos orvosi költségek megtérítését illetően.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elfogadhatatlanság miatt elutasítja.
- 2) A Törvényszék UD-t kötelezi arra, hogy a saját költségein felül viselje az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

(¹) HL C 369., 2017.10.30.

2018. január 24-én benyújtott kereset – Giove Gas kontra EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)

(T-34/18. sz. ügy)

(2018/C 182/28)

A keresetlevél nyelve: olasz

Felek

Felperes: Giove Gas Srl (Tarquinia, Olaszország) (képviselők: A. Bergonzini és F. Dinelli ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Compagnie des gaz petrole Primagaz (Párizs, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA” szóelemeket magában foglaló európai uniós ábrás védjegy – 14 740 559. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2017. november 27-én hozott határozata (R 1271/2017-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében változtassa meg a megtámadott határozatot;
- lajstromozza a védjegyet.

Jogalap

- az 1001/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2018. március 5-én benyújtott kereset – Szegedi kontra Parlament

(T-135/18. sz. ügy)

(2018/C 182/29)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Szegedi Csanád (Budapest, Magyarország) (képviselő: Bodó Kristóf ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- Az Európai Parlament főtitkára által kibocsátott 2017-1635. számú terhelési értesítőt semmisítse meg;
- az Európai Parlament főtitkára által 2017. november 30-án hozott, 264 196,11 euró összeg visszaköveteléséről szóló határozatot semmisítse meg.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a főtitkár határozatában az útiköltség-térítéssel, valamint az akkreditált parlamenti asszisztensekkel kapcsolatos ténymegállapítások ellentétben állnak az objektív valósággal. A felperes kizárólag olyan esetekben igényelt útiköltség-térítést, amikor az európai parlament elnökségének az Európai Parlament tagjainak státútumára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2009/C 159/01 számú határozatában rögzítettek szerint arra jogosulttá vált.

A határozatban hivatkozott, az Európai Parlamenttel szerződéses jogviszonyban álló akkreditált parlamenti asszisztensek a felperes parlamenti képviselői munkavégzését segítették a brüsszeli és strasbourg-i képviselői munkája során.

2. A második jogalap a fegyveregyenlőség elvének megsértésére vonatkozik.

A főtitkári határozatban foglalt tényállást megalapozó bizonyítékokat a felperes nem ismerhette meg. A főtitkár felperes írásban előterjesztett kérelmére azokat részére nem küldte meg, így az érdemi észrevételektől mindvégig el volt zárva. A pártatlan és tisztességes eljárás, a fegyveregyenlőség elvének, a felperes védekezéshez való jogának sérelmével született meg azon főtitkári határozat, melyen a terhelési értesítő, mint felperest érintő jogi aktus nyugszik.

3. A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy a főtitkári határozat tévesen értelmezi a jogot a bizonyítási teher vonatkozásában. A főtitkári határozatban állítottakkal ellentétben a Törvényszék T-479/13. sz. Marciani kontra Parlament ügyben 2014. október 10-én hozott ítéletének 54. pontjában kifejtettek a jelen ügyben már csak azért sem tekinthetők irányadónak, mert Marciani képviselő úr esetében az ún. KKJ szabályzatot kellett alkalmazni, míg a felperes képviselői mandátumának gyakorlása során már a Tanács 160/2009/EK rendelete volt hatályban.

4. A negyedik jogalap az akkreditált parlamenti asszisztenseknek kifizetett díjazás tekintetében a visszakövetelés jogalapjának hiányára vonatkozik. E jogalap két részből áll:

A negyedik jogalap első része a felperes és az Európai Parlament közötti jogviszony hiányára vonatkozik. A 160/2009/EK rendelet hatálybalépése óta az Európai Parlament, nem pedig a képviselő áll jogviszonyban az akkreditált parlamenti asszisztenssel és az Európai Parlament nem költségeket térít meg, hanem díjazást fizet. Az akkreditált parlamenti asszisztensekkel kapcsolatosan munkavégzésre irányuló jogviszony vonatkozásában a felperes nem állt szerződéses kapcsolatban az Európai Parlamenttel. Az Európai Parlament nem a felperes részére folyósította az akkreditált parlamenti asszisztentst megillető javadalmazást. Jogviszony és jogalap hiányában a felperesnek nem állhat fenn visszafizetési kötelezettsége az Európai Parlament irányába.

A negyedik jogalap második része arra vonatkozik, hogy az akkreditált parlamenti asszisztensek külső tevékenysége nem keletkeztet visszakövetelési jogot a kifizetett díjazás vonatkozásában. Az Európai Unió tisztviselői személyi szabályzatának 12. cikke nem zárja ki a külső foglalkoztatást, csupán be kell szerezni a kinevezésre jogosult hatóság hozzájárulását annak elfogadásához. Ellenben a jogszabály a hozzájárulás iránti kérelem elmaradása esetében a teljes kifizetett díjazás visszafizetésében testet öltő szankciót nem ír elő.

5. Az ötödik jogalap a kötelezettséget megállapító jogszabály visszaható hatályú alkalmazásának tilalmára vonatkozik. A főtitkári határozat 8. pontja a megállapítás jogalapjai körében az alkalmazási szabályok 39a. cikkére hivatkozott, holott az európai parlament elnökségének az európai parlamenti képviselők státútumának alkalmazási szabályai módosításáról szóló, 2015/C 397/03. számú határozat 2016. január 1-től alkalmazandó, a jelen jogvitában így relevanciával nem bírhat.
6. A hatodik jogalap az összecszerűség meghatározása körében az indokolási kötelezettség megsértésére és az arányosság elvének megsértésére vonatkozik. A követelt összeg sem részleteiben, sem a számítási módban nem indokolt, és azt feltételezi, hogy a parlamenti asszisztens soha nem végzett munkát a felperes javára.
7. A hetedik jogalap arra vonatkozik, hogy a céljától eltérően értékelték és megalapozatlan következtetést vontak le az útiköltség-térítéshez csatolt, az utazás napjának igazolására szolgáló dokumentumból.

2018. március 16-án benyújtott kereset – Chrysses Demetriades & Co. és Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co kontra Tanács és társai

(T-198/18. sz. ügy)

(2018/C 182/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Ciprus), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (képviselő: P. Tridimas barrister)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság, az Európai Központi Bank, az eurócsoport és az Európai Unió

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- kötelezze az alpereseket, hogy a felperesek részére fizessék meg a keresethez csatolt táblázatban feltüntetett összegeket a 2013. március 26-tól a Törvényszék ítéletéig terjedő időre eső kamatokkal együtt;
- az alpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Vagylagosan, másodlagos kereseti kérelem útján a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy az Európai Uniót és/vagy az alperesi intézményeket szerződésen kívüli felelősség terheli;
- határozza meg, hogy mi a követendő eljárás a ténylegesen bekövetkezett, megtérítendő felperesi kár megállapítása során;
- az alpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak, amelyek lényegében azonosak a T-197/18. sz., JV Voscf és társai kontra Tanács és társai ügyben hivatkozottakkal, illetve azokhoz hasonlóak.

2018. március 23-án benyújtott kereset – VQ kontra EKB

(T-203/18. sz. ügy)

(2018/C 182/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: VQ (képviselő: G. Cahill barrister)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 263. cikk alapján az Európai Központi Bank 2018. március 14-i SNC-2016–0026 határozatát;

- állapítsa meg az EUMSZ 277. cikk alapján, hogy az SSM-rendelet⁽¹⁾ 18. cikkének (6) bekezdése jogellenes, és ezért semmisítse meg az említett határozatot; valamint
- az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdését és az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy közigazgatási pénzügyi szankciót alkalmazott egy közvetlenül nem alkalmazható uniós és nemzeti jogon alapuló jogi keretszabályozás alapján.
 - A felperes azt állítja, hogy a saját részvények visszavásárlása 2014. január 1. és 2015. december 31. között nem tekinthető az 575/2013 rendelet⁽²⁾ 77. cikkének (a) pontja és 78. cikke megsértésének, mivel a tőkefenntartási puffert 2016. január 1-jéig nem volt hatályban és nem is volt meghatározva.
 - Mivel az EKB határozata azon előírásokra támaszkodik, amelyek a 2013/36 irányelvben⁽³⁾ a tőkefenntartási puffert szabályozzák, amelyek 2016. január 1-jéig nem voltak kötelezők, nem voltak hatályban és nem is voltak meghatározva, a felperes azt állítja, hogy az EKB közvetlenül alkalmazható uniós és nemzeti jog hiányában alkalmazta a közigazgatási pénzügyi szankciót.
 - A vitatott határozat ezért sérti az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdését, és különösen az Alapjogi Charta 49. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogszerűség elvét.
2. A második jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette a 468/2014 rendelet⁽⁴⁾ 132. cikke (1) bekezdésének (b) pontját, mivel az a közigazgatási pénzügyi szankció közzétételét anonimizált módon rendeli el.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az SSM-rendelet 18. cikkének (6) bekezdése jogellenes és sérti az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdését, valamint az Alapjogi Charta 47. cikkét, amennyiben a közigazgatási pénzügyi szankciókkal kapcsolatban közzétételi kötelezettséget ír elő függetlenül attól, hogy a felperes szándékában áll-e, hogy keresetet indítson a Törvényszék előtt az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt határidőn belül.
 - Az olyan szabály bevezetésével, mint amilyen az SSM-rendelet 18. cikkének (6) bekezdése, a Tanács a közigazgatási pénzügyi szankció anonimizálását megtagadó határozat elleni keresetindításban érdekelt felperestől megvonta az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt kéthónapos határidőt.
 - A vitatott rendelkezés eltér a megsemmisítés iránti kereset benyújtására irányadó kéthónapos határidőtől, és az EKB részére egyoldalú hatáskört ad arra, hogy meghatározza, hogy egy hitelintézet mikor indítson keresetet.
 - Tekintettel arra, hogy az EKB jogában áll a közigazgatási pénzügyi szankció közzététele, az érintett hitelintézetnek a kérelmét még azelőtt be kell nyújtania, hogy az EKB dönt a bírság közzétételéről. Ez a helyzet túlzott bizonytalanságot jelent a hitelintézet számára, ami adott esetben a keresetindítási lehetőségét korlátozhatja, és végeredményben sérti a hatékony jogorvoslathoz való alapvető jogát.

- Következésképpen az SSM-rendelet 18. cikkének (6) bekezdése ellentétes az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésével és az Alapjogi Charta 47. cikkével.
- Mivel az EKB megfosztotta a felperest a hatékony jogorvoslathoz való jogától, a vitatott határozatot meg kell semmisíteni.

- (¹) Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.).
- (²) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.).
- (³) A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.).
- (⁴) Az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet) szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU EKB-rendelet (HL 2014. L 141., 1. o.).

2018. március 30-án benyújtott kereset – Piaggio & C. kontra EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)

(T-219/18. sz. ügy)

(2018/C 182/32)

A keresetlevél nyelve: olasz

Felek

Felperes: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Olaszország) (képviselő: F. Jacobacci ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kína)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott formatervezési minta: 1 783 655-0002. sz. közösségi formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2018. január 19-én hozott határozata (R 1496/2015-3. sz. ügy).

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- semmisítse meg a jogosult 1 783 655-0002. számú közösségi formatervezésminta-oltalmát, a jelen keresetben kifejtett okokból;
- az EUIPO-t és a fellebbezési eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a Törvényszék eljárási szabályzatának 190. cikke alapján a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek viselésére;
- az EUIPO-t és az esetleges beavatkozó felet kötelezze a jelen eljárással összefüggő költségek viselésére.

Jogalapok

- A 6/2002 rendelet 6. cikkének téves értelmezése és alkalmazása;
- a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértése;
- a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértése.

2018. április 5-én benyújtott kereset – Transtec kontra Bizottság

(T-228/18. sz. ügy)

(2018/C 182/33)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Transtec (Brüsszel, Belgium) (képviselők: L. Levi és N. Flandin ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak,

következésképpen:

- semmisítse meg az Európai Bizottság 2018. március 26-i határozatát, amelyben az Európai Bizottsága elutasította a konzorciumnak az EU-n kívüli segítségnyújtásban részesülő harmadik országoknak történő szolgáltatásnyújtásra irányuló keretszerződésre vonatkozó, a „Framework contract for the implementation of external aid 2018 (SIEA EUROPAID/138778/DH/SER/MULTI” ajánlati felhívás (a továbbiakban: ajánlati felhívás) 3. tételének – amely tekintetében a felperes a vezető –keretében benyújtott javaslatát és a 3. tételt tíz másik ajánlattevőnek ítélte oda;
- pervezető intézkedések címén (lásd a Törvényszék eljárási szabályzatának 55. cikkét) szólítsa fel az alperest arra, hogy nyújtsa be: i. a 3. tétel tekintetében nyertes 10 ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit, valamint az Átfogó Szervezet és Módszertan pontszám (*Global Organisation and Methodology*) 1.1., 1.2., 1.3., 1.4., 1.5., 1.6. pontjai tekintetében elért pontszámaikat és a 3. tétel 10 nyertes ajánlata által a Szakmai pontszám (*Technical score*) és a Pénzügyi pontszám (*Financial score*) vonatkozásában elért pontszámokat és ii. az értékelő bizottság részletes jelentését;
- nyilvánítsa a kártérítési keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak a 2 400 000 eurót kitevő bruttó nyereségre irányuló összeg vonatkozásában;
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 298., 1. o.) (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 106. cikkének és az Ajánlattevői útmutató (*Instructions to Tenderers*) (a továbbiakban: Útmutató) 4. cikkének megsértésére alapított jogalap. Ilyen sérelmet követett el a Bizottság, amikor az utóbbi nem zárta ki szabálytalanságok miatt az egyik, a nyertes konzorciumokhoz tartozó ajánlattevőt.

2. A második, a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára és a költségvetési rendelet 110. cikke (5) bekezdése rendelkezéseinek és az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 362., 1. o.) (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 151. cikkének, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (2) bekezdéséből eredő, a megfelelő ügyintézés tiszteletben tartára irányuló kötelezettségek és az Útmutató 15. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság nem kellő figyelemmel vizsgálta a kirívóan alacsony ajánlatokat.
 3. A harmadik, a költségvetési rendelet 113. cikkének (2) bekezdéséből és a végrehajtási rendelet 116. cikke (1) bekezdéséből következő indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap.
 4. A negyedik, a Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésére alapított jogalap.
 5. Az ötödik, az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés és a tisztességes verseny biztosítása elvének, a költségvetési rendelet 102. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, az Útmutató 7. cikke rendelkezéseinek jogellenessége okán.
 6. A hatodik, a Charta 41. cikkében előírt megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalap, az Útmutató 7. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek jogellenessége okán.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU